

blockchain. В процесі консолідації учасників ланцюга доставки може виявитись, що багато судноплавних компаній мають фрагментовані системи, багато з яких є застарілими та нездатними підтримувати складну систему blockchain. Також, витрати на впровадження blockchain можуть виявитись високими для невеликих компаній. Таким чином, технологія blockchain може виступати каталізатором більшої консолідації судноплавної галузі або створення дворівневої системи, в якій деякі лінії залишаться працювати поза віртуальним світом [2].

Таким чином, blockchain – технологія має перспективи використання в морському судноплаванні. Не дивлячись на зазначені недоліки, адаптація технології створить нові стимули розвитку світового судноплавання. До переваг використання технології blockchain в судноплаванні відносять швидкість обробки даних, оновлення даних в реальному часі, високий рівень точності та прозорості виконаних операцій. В підсумку, це дозволить поліпшити взаємодію між учасниками транспортного процесу, знизити витрати на транспортування вантажів, підвищити ефективність роботи перевізників та сприятиме розвитку світової торгівлі загалом.

Список використаних джерел

1. Review of maritime transport 2017 // Report by the UNCTAD secretariat [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://archive.unctad.org/templates/webflyer.asp>.
2. Savvides N. Blockchain: Is shipping prepared? // N. Savvides [Electronic resource] - Mode of access: <https://fairplay.ihs.com/technology/article/429790/1/blockchain-is-shipping-prepared>.
3. Петренко А. Логистика по блокчейну / А.Петренко [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.popular-logistics.com/single-post/2017/11/28>.
4. How can the shipping industry take advantage of the blockchain technology? [Electronic resource] - Mode of access: <https://opensea.pro/blog/blockchain-for-shipping-industry>
5. Maersk и IBM запустят совместную блокчейн-платформу // Порти України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ports.com.ua/news/maersk-i->

ibm-zapustyat-sovmestnuyu-blokcheyn-platformu.

6. Японская судоходная компания тестирует блокчейн для трансграничной торговли [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://coinews.io/ru/category/1-kripto/article/1463-yaponska-sudnoplavna-kompan%D1%96ya-testu%D1%94-blokcheyn-dlya-transkordonno%D1%97-torg%D1%96vl%D1%97>.

УДК 339.137.2(477)

УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ТА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПРОДУКЦІ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Чорнобровка І.В., к.е.н., доцент (УкрДУЗТ)

Посилення глобалізаційних та євроінтеграційних перетворень, загострення конкурентної боротьби на всіх рівнях господарювання, швидкий розвиток НТП вимагають від вітчизняних підприємств пошуку перспективних напрямків формування їх конкурентоспроможного потенціалу. Проблема підвищення конкурентоспроможності є вирішальною при забезпеченні виживання та прибутковості підприємства в ринкових умовах господарювання.

Найперспективнішим шляхом підвищення якості продукції та забезпечення належного рівня конкурентоспроможності є управління ними. Управління якістю та конкурентоспроможністю є одним із найважливіших напрямків загального управління підприємством, яке визначає політику, цілі та відповідальність у цих сферах. На підприємствах поряд з системою якості необхідно впроваджувати системи, які взаємодіють і доповнюють її, забезпечують якість і конкурентоспроможність при оптимальних витратах і, як наслідок, прибуток підприємству та конкурентоспроможну ціну якісних виробів.

конкурентоспроможність вітчизняної продукції на світових ринках залишається переважно на низькому рівні. Проблема

конкурентоспроможності є досить важливою як на загальнонаціональному рівні, так і на рівні окремо взятого господарюючого суб'єкта.

Входження України у світовий торговий простір і посилення конкуренції з боку зарубіжних виробників та імпортерів, нестабільна економічна та фінансово-кредитна політика держави, зміни в соціально-демографічному складі населення, поява та розвиток нових технологій, створення нових продуктів та скорочення життєвого циклу існуючих товарів – ці чинники несуть у собі як потенційні можливості, так і значні загрози для існування українських підприємств. За таких умов важливо вчасно помітити зміни, які впливають на діяльність підприємств, ідентифікувати тенденції їхнього розвитку, визначити та реалізувати відповідні заходи, спрямовані на ліквідацію або зменшення негативних наслідків та використання сприятливих нагод, тобто не пасивна реакція на зміни, а активна превентивна діяльність підприємства має бути основою пристосування до конкурентного середовища.

Непостійне внутрішнє та зовнішнє середовище господарювання ставить перед підприємствами завдання щодо швидкого пристосування до змін, своєчасність відповідної реакції буде визначатись ефективністю сформованої системи управління конкурентоспроможністю підприємства.

Забезпечення конкурентоспроможності повинна бути направлена на вирішення таких задач:

- дослідження потреб споживачів та їх розвиток;
- оцінку поведінки та можливостей;
- дослідження розвитку ринку;
- дослідження середовища;
- виготовлення товару високої якості.

Під управлінням конкурентоспроможністю продукції слід розуміти процес планування та забезпечення необхідного рівня підвищення конкурентоспроможності продукції за допомогою цілеспрямованого впливу на умови і чинники, що її формують. При цьому конкурентоспроможність продукції забезпечується в рамках функціонування певних процесів: дослідження, розробки, виготовлення і споживання. Управління конкурентоспроможністю повинно бути

рейтинговим, тобто таким, яке при прийнятті управлінських рішень щодо забезпечення конкурентоспроможності орієнтується на основний результат – рейтинг та порівнює його з необхідними витратами для досягнення ефективності.

Значене місце в системі забезпечення конкурентоспроможності продукції займає саме її якість. Варто зауважити, що на сучасних ринках прослідковується тенденція до зростання ролі нецінових показників забезпечення конкурентоспроможності продукції, серед яких особливе місце посідає якість продукції.

Високий рівень якості продукції – це конкурентна перевага вищого рівня, що забезпечує підприємству стійкість на ринку на довготривалий період. Підвищуючи якість продукції, товаровиробник випереджає найближчих конкурентів в довгостроковій перспективі, оскільки останнім знадобиться тривалий час і значні капіталовкладення в оновлення технологій і налагодження нового виробництва.

Показник якості поступово займає високу позицію серед факторів забезпечення конкурентоспроможності продукції. Якість визначається рівнем задоволення споживача або користувача, чим окреслюється соціально-економічна та суспільна значимість її підвищення.

Більш ефективні ринки висувають нові вимоги до якості продукції, що вимагають врахування змін і тенденцій у світовому економічному просторі. Швидкий розвиток НТП та зростання ролі знань вимагають втілення інноваційних рішень у виробничі, організаційні, управлінські та збутові процеси на підприємстві. Впровадження інновацій дозволяє підприємствам підвищити якість продукції, збільшити продуктивність праці, зменшити свої витрати, за рахунок чого підвищується їх конкурентоспроможність на ринках.

В забезпеченні якості продукції вагоме місце посідає її стандартизація та сертифікація, що є важливою складовою нормативного забезпечення управління якістю та конкурентоспроможністю продукції. В економічно розвинутих країнах підвищення рівня виробництва, поліпшення якості продукції та зростання рівня життя населення тісно пов'язані з широким використанням

стандартизації, що розглядається як один із методів ведення конкурентної боротьби.

Основними напрямками підвищення якості продукції вітчизняних підприємств та забезпечення її конкурентоспроможності за сучасних умов господарювання варто виділити:

1 проведення гнучкої та активної запобіжної політики реагування на зміни конкурентного середовища господарювання, що дозволяє вчасно та швидко розробити та реалізувати відповідні заходи, використати позитивні можливості на ринку для подальшого розвитку;

2 використання досягнень науки та техніки у виробничих, організаційних, збутових, управлінських та інших процесах на підприємстві, що дозволяє підвищити якість продукції, продуктивність праці та зменшити витрати підприємства на якісній основі;

3 постійний і систематичний аналіз ринку та потреб споживачів з метою своєчасного реагування на нові вимоги; задоволення нових потреб ринку;

4 формування та впровадження дієвої системи управління якістю та

конкурентоспроможністю продукції, важливими інструментами якої має стати відповідний рівень системи внутрішньо-технічного контролю на підприємстві;

5 використання дієвих інструментів стратегічного управління якістю продукції, що дозволяє сформувати конкурентні переваги підприємства на тривалу перспективу;

6 ефективне використання потенціалу працівників підприємства через формування ефективної системи стимулювання та підготовки персоналу, підвищення їх кваліфікації.

Вимогою сьогодення до формування ефективної системи управління якістю та конкурентоспроможністю є гнучкість та адаптивність, стратегічність та інноваційна спрямованість, комплексність та системність в прийнятті управлінських рішень. Врахування цих принципів дозволить підприємствам розвиватись та конкурувати на ринку за сучасних умов.